

УДК 656.18

Тарасенко О. В.¹, Гайдачук О.В.², Ходан В. І.³

¹ старш. викл. НУ «Запорізька політехніка»

² проф. НУ «Запорізька політехніка»

³ студ. гр. Т-310м НУ «Запорізька політехніка»

ПИТАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ВЕЛОСИПЕДНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В МІСТАХ УКРАЇНИ

Велосипед – екологічний транспорт, який не забруднює свіже повітря викидами та додатково дозволяє користувачам тренувати своє тіло. Тому зрозуміло, що такий від міського транспорту отримав значної підтримки та зросту кількості прихильників.

За останні роки в Україні набула популярності стратегія проектування інфраструктури міста за принципами сталої міської мобільності. Відповідно до цих принципів при проектуванні транспортної системи міста варто все більше приділяти уваги пересуванню пішки та на велосипедах. А саме, міська інфраструктура повинна забезпечувати комфортне пересування жителів даними способами. Нажаль, відокремлена велосипедна інфраструктура в Україні, досі залишається чимось новим та не сприймається належно. Здебільшого це відбувається через недостатню освіченість громадян.

Користування велосипедом як основним видом транспорту надає такі переваги:

- безперервне та регулярне користування велосипедним транспортом збільшує величину щоденного фізичного навантаження;
- зменшення частки бюджету на утримання автомобіля;
- зменшення часу втраченого у заторах;
- нульове атмосферне та акустичне забруднення.

Однак, зі зростанням кількості велосипедистів, зростає і кількість дорожньо-транспортних пригод за їх участю. Особливо, на перехрестях, де велосипедисти є найвразливішими.

Специфікою дорожньо-транспортних пригод за участю велосипедистів є особливі наслідки фізичного контакту транспортних засобів, що належать до різних швидкісних та габаритних груп. Крім того, якщо йдеться про зіткнення, то існує небезпека падіння велосипедиста на проїзну частину та потрапляння його під колеса інших автомобілів.

Тому, для забезпечення безпеки, велосипедна інфраструктура повинна реалізовуватись з урахуванням певних вимог:

геометричні характеристики мають забезпечувати комфорт та безпеку користувачів (наприклад, мінімізація поздовжнього ухилу, де це можливо);

мінімізація точок конфлікту з іншими учасниками дорожнього руху;

забезпечення безперервності велосипедних доріжок;

знаки та розмітка повинні бути правильними та чіткими задля забезпечення регулярних та безпечних умов руху;

шляхи мають бути функціональними та безпечними з належним станом дорожнього покриття.